

[Socialministeren.]

sen var utilfreds med det Svar, jeg gav om en samlet Finansplan. Det er det ejendommelige ved det, som der vist allerede er gjort opmærksom paa af en anden æret Taler, at hver Gang jeg kommer med et eller andet Forslag om Sociallovgivning, møder man, især naar man er sikker paa, at Finansministeren er i Udlandet, op med Krav til mig om at fremsætte en samlet Finansplan. Og det gør man ogsaa i Dag, otte Dage efter, at man under Finanslovbehandling har haft den mest rigelige Adgang til at kræve Regeringen til Ansvar for dette. (*Christmas Møller*: Det gjorde man ogsaa, men fik ikke Svar). Deraf følger ikke, at Socialministeren skal give en samlet Finansplan i Dag under Behandlingen af et Lovforslag om Vinterhjælp til de arbejdsløse, og det gør han heller ikke, han henviser til Finansministeren som den, det er rimeligt at afkræve Besked i saa Henseende. Det Svar gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde dernæst, at jeg undlod at svare paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Hjælp, der her ydes, ikke burde eller kunde ydes som Naturalforplejning. Det ærede Medlem burde ikke have brugt Ordet „undlod“, naar han ved, at jeg var henne hos ham og sagde, at jeg havde glemmt det. Ved Undladelse forstaar man noget andet end at glemme. (*Christmas Møller*: Undladelsessynd). Nej, det er noget helt andet, det maa det ærede Medlem ogsaa være fortrolig med ud fra lang Erfaring.

Med Hensyn til Naturalforplejning er min Stilling følgende. I al Almindelighed anser jeg det ikke for rigtigt ved Sociallovgivning at give Adgang til Naturalforplejning i Stedet for Penge. Jeg anser det for rimeligt, at de arbejdsløse ligesom alle andre Borgere selv kommer til at administrere de Midler, der af det offentlige stilles til Raadighed for dem. Og jeg har hævdet dette Synspunkt ogsaa overfor Arbejdsløshedslovgivningen og Kriselovgivningen. Ved Fortolkningen af Kriselovene har jeg, naar der fra visse Kommuner Side er blevet spurgt, om man ikke kunde yde Beløbet i Naturalier, svaret nej, denne Lovgivning er tænkt til en Erstatning for Arbejdsløshedslovgivningen, der yder et bestemt Beløb, som vedkommende selv maa administrere som alle andre Medborgere.

Men jeg indrømmer, at Situationen i Øjeblikket er saaledes, og at Forholdene i Kommunerne er saa forskellige, særlig overfor Kødspørgsmaalet og Brændsels-

forsyningen, som det ogsaa blev nævnt, at man ikke kan gaa alene efter Doktriner og Principper. Jeg skal derfor i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om en rent midlertidig Vinterhjælp, hvor Forholdene kan ligge yderst forskellige, være villig til i Udvalget at overveje, om man kan finde en Form, der samtidig kan yde de arbejdsløse mere og være heldigere for Kommunerne end at udbetale kontant Hjælp. Jeg vil henvise dette til Overvejelse i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllerte, at det ikke var rigtigt, at vi kom for dybt ind paa Kriseforliget. Jeg kan være enig med ham deri, og jeg er heller ikke kommet dybere ind paa det, end vi har været det under tidligere Forhandlinger. Det ærede Medlem sagde dernæst, om jeg dog ikke vilde indrømme, at Socialreformens økonomiske Rammer under alle Omstændigheder vilde falde, hvis man ikke skulde supplere den i en Krisetid med særlige Kriselove. Det har det ærede Medlem Ret i. Som fremhævet ved Socialreformens Fremsættelse, som fremhævet i Bemærkningerne dertil og i mine Udtalelser senere er det givet, at man ved Beregningen af ethvert Lovforslag maa gaa ud fra visse normale Forhold i Samfundet og derudfra stille sine Tal op. Det er vi jo klar over.

Spørgsmaalet bliver da dette: Er det System, der findes paa den ene Side, billigere end det, der findes paa den anden Side, naar man har Krise i begge Tilfælde. Jeg hævder, at hvis Udviklingen fortsættes som hidtil, vil det være heldigt set fra alle Synspunkter og ogsaa billigere for det offentlige at have den faste Form, som er tilrettelagt i Socialreformen fremfor at have disse mange forskellige spredte Love, ogsaa de Kriselove, som der her er Tale om. Og navnlig hævder jeg, at det er en uheldig Lovgivning hvert Øjeblik at skulle fremsætte Forslag til Lov om Ophævelse af Fattighjælpens Virkninger, naar vi alle maa indrømme, at det er urimeligt, at der overhovedet ydes Hjælp med Fattighjælps Virkninger til den Kategori af Medborgere, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllersagde, at Oppositionen ikke paa nogen Maade havde været negativ Opposition, og han tænkte naturligvis derved først og fremmest paa sit eget Parti. Maa jeg dertil sige, at jeg har hverken Mandat eller Lyst til at svare paa den samlede Regerings Vegne, men hvis jeg skal svare paa mine egne Vegne, maa jeg sige, at Oppositionen i udpræget Grad har været en Nej-Optosition. Til Trods for, at det konservative Folkeparti ved enhver Lejlighed har erklæret sin Kær-